

Sygn. akt: I C 615/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Tomasz Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2022 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko K. P. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwoty:

- 72.781,43 zł (siedemdziesiąt dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt jeden złotych 43/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 06 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty;

- 3.018,13 zł (trzy tysiące osiemnaście złotych 13/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2021 roku do dnia zapłaty;

- 7.160,42 (siedem tysięcy sto sześćdziesiąt złotych 42/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty;

2. odda wniosek pozwanego o rozłożenie należności na raty;

3. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami.

SSO Tadeusz Trojanowski

I C 615/22 Uzasadnienie

Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego kwoty 82.959,98 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie - należność ta powstała w wyniku zawartej umowy kredytu.

W sprzeciwie od wydanego nakazu (k.71) pozwany wskazał na brak legitymacji czynnej, niewykazanie stosunku prawnego z którego powód wywodzi roszczenie i niewykazanie wysokości roszczenia (k.72).

Na rozprawie pozwany podał, że zmienia decyzje i zgadza się z całym kosztem ,który musi ponieść, ale wnosi o rozłożenia należności na raty, (k.173) dopytywany przez powoda czy uznaje powództwo potwierdził, ale wniósł o umorzenie kosztów sądowych(k.174).

Następca prawny powoda (...) SA podtrzymał roszczenia z pozwu.

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 28.06.2018 r. pozwany K. P. (2) zawarł z powodem(ówczasnie: (...)) umowę kredytu (umowa k.21). Pozwanemu wypłacono środki zgodnie z umową. Wobec opóźnień w spłatach kredytu bank wysłał wezwanie pismem z dnia 30.03.2021 r. pouczając pozwanego o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację na podstawie art. 75 c Prawa bankowego. Kredytobiorca nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z umowy.

Pismem z dnia 31.05.2021 r. wypowiedziano umowę kredytu. Po upływie okresu wypowiedzenia powód ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 29.07.2021 r. Wysokość umownego oprocentowania wynika z par.5 ust 6 umowy stron i określono je do wysokości odsetek maksymalnych, takie też oprocentowanie wzięto pod uwagę przy wyrokowaniu. Wysokość dochodzonego roszczenia wynika ze szczegółowego rozliczenia kredytu określającego stan zadłużenia a także z historii spłaty kredytu; na roszczenie powoda składa się kwota 72 .781,43 zł niespłaconego kapitału oraz odsetki.

Pozwany nie przedłożył dowodów wpłat wykazujących by kwoty żądane pozwem spłacił.

W toku postępowania wydano decyzje w przedmiocie przymusowej restrukturyzacji (...)(k.134).

Pozwany prowadził działalność gospodarczą, działalność polegała na sprzedaży zabawek, basenów oraz masek ochronnych używanych podczas epidemii covid. Pozwany zakupił maski ochronne w cenie 6,60 złotych planując ich sprzedaż w cenie 8,00złoty jednak transport masek opóźnił się i pozwany poniósł straty. Obecnie jest pracownikiem etatowym i otrzymuje 2342 złotych(k.174).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt (k.21-50, 87-113), ponadto pozwany uznał powództwo.

Pismo procesowe powoda nie było spóźnione gdyż potrzeba jego złożenia wynikała z zakresu spornych okoliczności ujawnianych w toku sprawy. Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły.

Sąd zważył co następuje.

Rozliczenie kredytu jest dowodem prywatnym i podlega ocenie jak każdy inny dowód (porównaj: wyrok SN z 15.09.2011, II CSK 712/10).Wysokość zadłużenia wynikała z zapisów w umowie kredytu . W ocenie Sądu pozwany nie kwestionował wyliczeń matematycznych skupiając się na kwestiach formalnych .

Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej ponosi powód; jak wskazał SN w wyroku z 7.11.2007 r.(II CSK 293/07):” ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń , ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności”. Jednakże powód swoje twierdzenia wykazał.

Wierzyciel ma wykazać że dane roszczenie powstało -fakt zawarcia umowy kredytu i wypłaty środków wątpliwości nie budzi. To dłużnik ma wykazać, że do spełnienia świadczenia doszło, czego pozwany nie wykazał.

Ostatecznie przedmiotem sporu była kwestia rozłożenia należności na raty i kwestia kosztów. Brak było przesłanek do rozłożenia należności na raty (art.320 kpc) gdyż dochody pozwanego nie pozwalały na skonstruowanie harmonogramu spłat wyważającego interesy wierzyciela i dłużnika; Sad nadmienia jednak ,że jego ocenie jest to możliwe w ramach pozaprocessowej ugody stron(art.917 kc).

Biorąc pod uwagę powyższe w oparciu o przepisy art.75 ust.1 i prawa bankowego, orzeczono jak w sentencji; o odsetkach orzeczono w oparciu o art.359 w zw. z art.481 i art.482 kc.

O kosztach postanowiono na zasadzie art.102 kpc .Sytuacja obu stron procesu jest szczególna. Powód podlega przymusowej restrukturyzacji. Również sytuacja pozwanego jest trudna. Wskutek zbiegu okoliczności: wzrost popytu na maski, opóźnienie transportu i spadek popytu na maski ochronne pozwany utracił zdolność płynnego spłacania kredytu, czego ostatecznie nie negował. Należy też docenić postawę pozwanego, który zgodził się na zapłatę całej należności wraz wysokimi odsetkami, praktycznie umożliwiając zakończenie postępowania w toku jednej instancji; gdyby pozwany nie zmienił stanowiska procesowego wynik procesu byłby podobny, ale zapewne w toku instancji trwałby on wiele dłużej .Dla pozwanego natomiast uniknięcie obciążenia kosztami pozwoli na odnalezienie się w nowej sytuacji. W tej sytuacji odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami w praktyce nie będzie dla banku dużym uszczerbkiem , biorąc pod uwagę proporcje kwotowe między sumą zasądzonych kwot a należnymi kosztami procesu. Na marginesie można nadmienić, że pozwany werbalnie uznał powództwo, jednakże nie jest on reprezentowany przez prawnika, myli on pojęcia prawne(koszty procesu-koszty sądowe) i jego zamiarem było wyrażenie zgody na zapłatę dochodzonych kwot a nie pogarszanie swojej sytuacji procesowej; dlatego orzeczono jak w sentencji.

SSO Tadeusz Trojanowski